
Wieliczka, st. 95, gm. loco, woj. krakowskie, AZP 104-58/14

Informator Archeologiczny : badania 32, 55-56

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Kurhan po zakończeniu badań zrekonstruowano.

Święty Wojciech, st. 7, gm., Międzyrzecz, woj. gorzowskie, AZP 51-14/22 – patrz: paleolit

Targonie Wielkie, st. 9, gm. Zawady, woj. łomżyńskie, AZP 36-81 - patrz: paleolit

Toczyłowo, st.7, gm. Grajewo, woj. łomżyńskie, AZP 26 – 80 - patrz: mezolit

Tyszowce, st. 3, gm. *loco*, woj. zamojskie, AZP 90-92/20 - patrz: wczesna epoka brązu

Wapniarnia, st. 129, gm. Trzcianka, woj. pilskie, AZP 38-24/74 - patrz: środkowa i późna epoka brązu

Wąsowo, stan. 29, gm. Kuślin, woj. poznańskie, AZP 53-21/69 - patrz: mezolit

WIELICZKA, st. 87, gm. *loco*, woj. krakowskie, AZP 104-58/20

- osada kultury lendzielskiej, ze środkowego neolitu

Sondażowe badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach do 14 do 27 sierpnia, przez Kazimierza Regułę (Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka). Finansowane przez Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 66 m².

Warstwa 1 – humus grubości 0-25 cm

Warstwa 2 - warstwa kulturowa grubości 5 cm

Warstwa 3 - gliniasty calec; zaczął pojawiać się na głębokości 26-30 cm

Odkryto dużą półziemiankę (została wyeksplorowana w połowie), ślad po paliku drewnianym, 1 ślad po jamie słupowej i 1 jamę kulturową.

Materiał ruchomy z wypełniska obiektów i z penetracji pola, na którym prowadzono badania: ułamki naczyń charakterystyczne dla kultury lendzielskiej (grupa pleszowsko-modlnicka), wyroby krzemienne z surowca jurajskiego i obsydianu, tłuczek krzemienisty, węgle drzewne, polepa i kamienie piaskowcowe.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Studiach i Materiałach do dziejów Żup Solnych”.

Badania będą kontynuowane.

WIELICZKA, st. 95, gm. *loco*, woj. krakowskie, AZP 104-58/14

- osada z okresu neolitu
- osada kultury lendzielskiej ze środkowego okresu neolitu
- osada z okresu wczesnego średniowiecza

Sondażowe badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach do 27 lipca do 10 sierpnia, przez Kazimierza Regułę (Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka). Finansowane przez Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 100 m².

Warstwa 1 - humus: 0-20 cm

Warstwa 2 - pogłębienie: 20-55 cm

Warstwa 3 - gliniasty calec: 28-55 cm

Negatywny wynik badań. Nie odkryto ani warstwy kulturowej ani żadnych obiektów kulturowych i zabytków ruchomych.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Studiach i Materiałach do Dziejów Żup Solnych”.

Badania nie będą kontynuowane.

WIELICZKA-ROŻNOWA, st. 13, gm. *loco*, woj. krakowskie, AZP 104-57/13

- wielokulturowa osada otwarta

Ratownicze badania wykopaliskowe przeprowadził Jarosław M. Fraś (Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka). Trzeci sezon badań.

Dominują obiekty i materiały neolityczne łączone z kulturą lendzielską. Odnotowano pojedyncze ułamki ceramiki kultury ceramiki wstęgowej rytej. Natrafiono także na nieliczne materiały kultury przeworskiej z okresu wpływów rzymskich. Zwraca na siebie uwagę odkrycie ceramiki z wczesnego średniowiecza datowanej już na VI-VII wiek.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Studiach i Materiałach do Dziejów Żup Solnych”. Badania będą kontynuowane.

WIERZCHŁĄD, st. 12, gm. Stargard Szczeciński, woj. szczecińskie, AZP 33-09/34

- osada kultury ceramiki wstęgowej rytej (neolit)

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 14 września do 3 października przez Krzysztofa Kowalskiego (Muzeum Narodowe Dział Archeologii w Szczecinie). Finansowane ze środków Muzeum Narodowego w Szczecinie.

Prace miały charakter planowy, w ramach badań nad wczesnym neolitem prowadzonych przez Pracownię Neolitu Działu Archeologii, choć stanowisko wytypowane zostało do badań na podstawie uzyskanych informacji o niszczeniu relikwów osadnictwa wczesnoneolitycznego, potwierdzonych autopsją źródeł ruchomych.

Celem niniejszych badań było z jednej strony pozyskanie nowych źródeł kultury najwcześniejszych rolników bytujących na Pomorzu Zachodnim (kultura ceramiki wstęgowej rytej - KCWR), z drugiej zaś uchwycenie, przebadanie i udokumentowanie narażonych na zniszczenie pozostałości mikrostruktur osadniczych.

W świetle aktualnego stanu badań nad neolitem Pomorza Zachodniego, [Jankowska 1996, s. 11-20] wyraźnie rzuca się w oczy brak przyrostu bazy źródłowej. W literaturze przedmiotu podkreśla się również brak analiz specjalistycznych, a szczególnie datowań radiowęglowych [Kulczycka-Leciejewiczowa 1996, s.51]. Zdecydowana większość odnoszących się do zachodniopomorskiego (dokładniej pyrzyckiego) zgrupowania osadniczego KCWR, opracowań bazuje na materiałach (obecnie praktycznie nieistniejących) i stanowiskach odkrytych w latach 20-tych i 30-tych [Czerniak 1983, s.140, przypis 2; Siuchniński 1972, s.25], ewentualnie uzupełnionych o obserwacje z badań powierzchniowych [Wiślański 1974, s-54]. Wprawdzie w połowie lat 70-tych podjęte zostały przez T. Wiślańskiego badania wykopaliskowe dwóch osad KCWR, w Żukowie i Żalęcinie [Jankowska 1996, s. 14], lecz zaowocowały one pionierską dla Pomorza Zachodniego, lecz obejmującą tylko jedną kategorię źródeł, publikacją materiałów krzemienych [Balcer 1985]. Tą skromną listę kończy publikacja nielicznej kolekcji zabytków pochodzących z badań interwencyjnych na nowoodkrytej osadzie w Brzezynie [Słowiński 1991]. Taki stan rzeczy, zarówno w zakresie ilości i jakości źródeł, jak i stanu ich opracowania nie spełnia wymogów współczesnej prehistorii.

Stanowisko nr 12 w Wierzchłądzie, pod względem administracyjnym, zlokalizowane jest na działce gruntowej nr 354 w obrębie Skalin (arkusz nr 2), należącej do Texass Ranch Company Sp. z o.o. (ryć. 1). Odkryte zostało w trakcie badań powierzchniowych prowadzonych w ramach AZP (arkusz 33-09, stanowisko na arkuszu nr 34) w 1993 roku. Zebrany w trakcie badań powierzchniowych materiał zabytkowy (fragmenty ceramiki) zezwolił jedynie na ogólne określenie - osada ze starożytności.